

PSAL SE ROK 1968 - VI.

Sobota, 21. července 2008

20.8.1968, ve svých "sladkých" třinácti letech, jsem poprvé odjela z domova, konkrétně na chmelovou brigádu. No, byl to pro mne docela zázrak - měla jsem dost páté rodiny, kteří mě sice nedělali na útěchu, ovšem trvali na "hlídání boudy". Tady ovšem museli kapitulovat - neabsolvovat brigádu = záporné znaménko páté štěstí o studium.

Jupí, povedlo se, přišel svolávací dopis a já (bágl sbalený už čtrnáct dní dopředu) vyrazila na první samostatnou výpravu. 20.8., 16.00 hod., směr atec HURÁ !!!!!!!!!!!!!!! Nevím, kolik je tady pamětníků, tak upřesním - tehdy vypravovaly brigádnické vlaky - tj co nejvíce se nacpalo do jednoho vlaku, který měl jeden cíl a neměl žádné zastávky - mimo těch, kdy nás občas na nádraží odstavili, aby mohl projet pravidelný spoj. Začala nejkrásnější jízda a noc mého tehdejšího života. Vagony byly přechodí, tudíž se korzovalo celým vlakem, utvářely se skupinky navazovaly nové kontakty... A tak: tu jsi si stoupla k rozehraným kytarám a zazpívala, tam pokecala s tím pěkným blondínkem, vedle kousla do mízku, který ti někdo přistrčil - prostě úča party, kupodivu bez alkoholu. Neče by se ale nějak nás to nezajímalo, myslím, že jsme byli dostatečně opilí tím pocitem svobody bez rodičů a atmosférou, náhlou volností. Do atce jsme dorazili v 5.30 a přivítal nás pohled na horu mláčích, po zuby ozbrojených světlých vojáků. Jinak nikde nikdo. No, nějaký cvičení, ne? Ale - pak vyšel výpravčí a brešel. Pak brešeli kantoři. Pak jsme brešeli všichni. Někdo začal zpívat hymnu - všichni se přidali - celý vlak těch věra puberťáků stál s hlavou nahoru a poprvé v životě zpíval dobrovolně a hrdě hymnu, které bychom se věra smáli. No, tak to byla ta moje vysněná noc... Ještě dodám, že další dny byly dost hrůzné - nikdo nevěděl co je doma, spojení neexistovalo, zpráva katastrofická - stáčí se, másta hořící, z rozhlasu výzvy o pomoc... Na druhé straně: - nikdy v životě jsem nezažila takovou souzření, pospolitost a kamarádství. Kantoři se začali mezi nás, nebylo potřeba hlídání - nebyl čas na lásky, poprvé zábavy. Věra jsme se scházeli na návsí u dvou trančáků, kytar a diskuzí, diskuzí, diskuzí ... Dospěli jsme. Ukradli nám bezstarostnost mládí. Ukradli nám svobodu.

Skaz